

TRENTA-CINC APARELLS REPUBLICANS SOBRE SARAGOSSA

Han bombardejat, amb ple èxit, els objectius militars assenyalats

AQUEST MATÍ, A DOS QUARTS DE DEU

Aquest matí, a dos quarts de deu, en rèplica a les recents agressions aèries de l'enemic contra Bujaraloz i Sarinyena, trenta-cinc aparells nostres de gran bombardeig han efectuat una incursió sobre Saragossa, on tenien assenyalats com a objectius els centres militars que els facciosos utilitzen allí de bases per al seu programa ofensiu.

El bombardeig s'ha realitzat amb ple èxit sense que l'hagin pogut evitar ni les esquadretes de caça ni l'artilleria antiaèria de l'enemic.

Tots els nostres aparells han tornat indemnes als aeròdroms de partida.

COVARDIA DEL FEIXISME ITALIA DAVANT LES ACTITUDS ENERGÍQUES

"FRANÇA I ITALIA HAN DE VIURE EN PAU", diu "La Tribuna" italiana

Però França recorda massa coses per a deixar-se il·lusionar amb els cants de sirena de Roma...

Es hora de seriositat!

Els discursos de Chautemps i de Delbos a la Cambra francesa són una victòria de la democràcia. França està disposada a destruir el mite que només els Estats totalitaris són els països forts. No cal enfilarse a dalt d'un canó, vestint un uniforme llampanat, per a pronunciar paraules enèrgiques. Vestit d'americana, en la tribuna parlamentària, un polític pot advertir seriosament els enemics de la seva pàtria sobre quina és la seva voluntat de defensa.

Chautemps, alhora, advertí els seus compatriotes que potser feien mal fet de somriure davant d'un afer com el dels "Cagoulards". En un comentari publicat a l'edició d'ahir, nosaltres diem exactament el mateix. Una organització com la descoberta a França es presta a totes les ironies i hom sap que l'esperit francès no les escalfa. Però, com va dir ahir el cap del Govern de la República Francesa, aquesta vegada "l'amplitud dels mitjans posats en joc, les grans quantitats invertides, l'origen de les armes incautades, la totalitat d'aquest gran afer pot reservar doloroses sorpreses i pot ésser d'una terrible gravetat".

Chautemps digué a continuació que descobriren els criminals, siguin quins siguin i vinguin d'on vinguin. Si el Govern francès manté aquesta prometença, prepararem-nos a veure descobertes sensacionals, que ni per a França constituiran sorpreses, per a nosaltres no seran res que no sabem i que no hagin advertit una sèrie de vegades.

Paris, 20. — (Del corresponent especial de l'agència Fabra.) Itàlia no vol trencar la solida entesa franco-anglesa. Anglaterra i això ho oblideu sovint — té molta més necessitat de França que aquesta d'Anglaterra. França i Itàlia volen i han de viure en pau, no perquè ho exigeixi la retòrica internacional, sinó perquè francesos i italians ho perdrien tot en una guerra. Puix que no és Itàlia la que ha fallat a la solidaritat italiana ni a la solidaritat internacional ni a l'amistat italo-francesa, hauria d'esperar França la que digués una paraula, la que iniciés una gesta que preparés el camí a una fase de relacions normals.

Aquestes paraules els francesos, estupefactes, les podien llegir al diari "La Tribuna". Es de suposar que el senyor Dino Alfieri controla aquesta tribuna, com totes les tribunes que existeixen a Itàlia i que, a més, el senyor Dino Alfieri és el mateix temps controlat. ¿Que succeeix? O de què s'agit-tit?, que diuen els francesos imitant el mariscal Foch. Ja no es tracta, en l'avis i plom italià, de menysprear els immortals principis dels Drets de l'Home; ja no és França el país de l'anarquia democràtica, de l'egoisme petit-burgès; ja no és

ment) quan es té la sensació que els anglesos abusen de la seva amicitia per tal de frenar la diplomàcia de Paris.

L'article de "La Tribuna" és un nou exemple d'aquesta facilitat en el canvi d'opinions que ha demostrat sempre el diàleg i el feixisme. Darrere dels discursos del camp de Mario, a Berlín, vindran les disquisicions literàries dels acadèmics francesos i els intercanvis amb aquells senadors feixistes el paper dels quals consisteix a anar cap a París cada vegada que les relacions amb França s'afloren d'una fase deliriosament amistosa.

Les paraules de "La Tribuna", fora del reduït corol·li d'escriptors dretistes que el senyor Joan Estelrich cultiva en la seva revista franquista "Occident", cauran en el buit. Els polítics recorden masses coses perquè puguin il·lusionar-se amb unes quantes paraules ofioses vingudes de Roma.

ment) quan es té la sensació que els anglesos abusen de la seva amicitia per tal de frenar la diplomàcia de Paris.

L'article de "La Tribuna" és un nou exemple d'aquesta facilitat en el canvi d'opinions que ha demostrat sempre el diàleg i el feixisme. Darrere dels discursos del camp de Mario, a Berlín, vindran les disquisicions literàries dels acadèmics francesos i els intercanvis amb aquells senadors feixistes el paper dels quals consisteix a anar cap a París cada vegada que les relacions amb França s'afloren d'una fase deliriosament amistosa.

Les paraules de "La Tribuna", fora del reduït corol·li d'escriptors dretistes que el senyor Joan Estelrich cultiva en la seva revista franquista "Occident", cauran en el buit. Els polítics recorden masses coses perquè puguin il·lusionar-se amb unes quantes paraules ofioses vingudes de Roma.

CRISI, A BOLÍVIA

La Pau, 20. — Ha dimittit el ministre de Finances, Gutiérrez-Granier.

A L'AVIACIO REPUBLICANA

Aquest matí, a la Sots-secretaria d'Aviació els antifeixistes argentins han fet ofrena d'una bandera a la gloriosa aviació republicana com a prova de solidaritat amb la nostra causa. Ha lliurat la bandera el Dr. Gregori Bermann, de la Facultat de Medicina de Córdoba (República Argentina) i han assistit a l'acte el coronel cap de les forces d'aviació, senyor Hidalgo de Cisneros, i altres personalitats de l'arma d'aviació. La cerimònia ha resultat brillantíssima (C.)

DURRUTI

L'única manera positiva d'homenatjar els herois és procurar seguir el seu exemple. Una vida gloriosa és una ruta marcada als mapes de l'ideal, un imperatiu assenyalat de cara a les consciències.

Bona ventura Durruti va morir fa un any a les trinxeres de Madrid, coronant magníficament una apassionada acció de guerriller de la llibertat, de paladi de l'antifeixisme.

Quan molts arribistes optaven decididament per les còmodes posicions de la reraguarda, Durruti partia vers Aragó, convençut que la Revolució calia defensar-la en primer terme contra els militars sublevats.

Des del front, enmig d'una tasca realment alliberadora en la qual li anava la vida, parlà diverses vegades als homes de la reraguarda. Val la pena de recordar avui algunes de les seves paraules, advertiments oportunitats, i que al cap d'un any són encara un anatema contra certa gent.

«Nosaltres hem sortit de Catalunya —els de la— confiant-vos l'economia. Responsabilitzeu-vos, disciplineu-vos. No provoquem amb la nostra incompetència, després d'aquesta guerra, una altra guerra civil entre nosaltres».

Durruti vivia obsessionat pels elements que a la reraguarda, amb les seves petiteses, obstaculitzaven l'obra gegantina d'alliberació del país. Un dia, amenaça

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

L'ERROR ANTIFEDERAL

Hem parlat de com l'error antifederal ha estat funest al pas de la República. Hem reconegut que aquest error no és fàcilment reparable durant la guerra. Però hem deixat entendre que demà la reparació de l'error antifederal serà indispensable.

En efecte; la guerra ha de conduir a la pau. Aquesta no es solament un nom, una accepció de felicitat, ni unes festes. És més que això: És l'aplicació d'una política, és un mètode, un mètode per a guanyar-la i per establir-la.

Us heu preguntat mai: «Com serà la pau?». Naturalment parlem de l'única pau possible per a nosaltres: aquella que asseguri el triomf de la lliure voluntat democràtica dels ciutadans.

Com serà la pau? La idea del «Estado integral» que es troba a l'article primer de la Constitució suggereix un mètode per a obtenir-la, el qual, de molt temps ençà, ha pesat sobre la imaginació de la nostra gent de manera inevitable. Un cert jacobisme militar l'informa. Sembla, segons ell, que caldrà que les nostres forces entrin act a allà; que ocupin les poblacions; que hi facin taula rasa de certes diferències locals per a implantar-hi les idees elaborades a València durant la guerra.

Aquest mètode, exclouria aquest altre, que en ésser més polític és més humà i més fàcil: El mètode federal. Segons ell, no és condició de la victòria democràtica l'ocupar militarment aquest o aquell país, posem per exemple Navarra o Andalusia. Ho és, en canvi, condició indispensable el que aquests països ens treguin del damunt la casta militar i que, evolucionant de lliure estat actual vers la normalitat, vulguin col·laborar sincerament a l'obra de pacificació i reconstrucció de la Península.

La diferència és clara: el mètode «integral» implica l'ocupació i l'establiment de guarnicions, els fragments inevitables i la probable continuació d'una guerra de guerrilles contra les forces de la legalitat per part d'uns extremitats descontents. El mètode «federal» deixa a la gent responsable de cada país la feina d'organitzar-lo, de fer entrar en raó els violents, evitant exaltacions perilloses per demés.

Pensem que a casa nostra els fills de moltes famílies que van sofrir durant el primer període de la Revolució, no solament pel deure imposat, sinó també perquè temen el desastre que significaria l'arribada dels rebels dins d'aquesta nostra terra catalana i el volen evitar. Doncs, bé; també a Navarra o a allà on sigui del camp rebel, antifelxistes per natural, es batien en els rengles facciosos perquè els han fet creure que nosaltres volem entrar a casa seva a foc i a sang. El mètode «federal» evitaria molts sofriments a aquesta gent simple que ja ha patit prou. Evitariem molts malentesos trágics i la perllongació de resistències militars coratjoses d'aquelles que es fonamenten en la temença d'un mal pitjor.

I després de la pau... ens trobaríem amb allò que havia d'haver estat el nostre començament. L'«Estado integral», que no fa per a nosaltres, ni fa per a la nostra República, hauria desaparegut amb els seus terribles perills, terribles i renovats, perquè —escolteu-ho bé— és després de la Pau democràtica que poden ésser de tómer els moviments de masses totalitaris més dignes d'ésser dispersades pel federalisme.

Nicolau M. RUBIO

Paris, 20 novembre (per conferència).

baixar amb els seus homes a recollir les armes que, abundoses a les ciutats i viles pacífiques, mancaven dramàticament als fronts. L'amenaça de Durruti ha estat necessària per a la pràctica, i hom ha hagut d'arrebassar els fusells de les mans dels covards incapaces de disparar-los contra els enemics del poble.

Bona ventura Durruti comprengué admirablement les necessitats de l'hora. Per això el seu nom pot ésser avui reverenciat per tots els antifelxistes. Per profundes que siguin les diferències ideològiques que d'ell ens separen, com no subscriure totalment una de les seves millors dites: «Renunciarem a tot, menys a la victòria?»

França, resolta a defensar la seva sobirania

Madrid, 20. — «Politica» del menta les deliberacions del Parlament francès i el discurs del cap del Govern de la veïna República, i diu: «Para què, què?», al·lusionant, M. Chautemps ha expressat la ferma voluntat del Govern de defensar la sobirania francesa i el orden públic en les possessions del Nord de l'Àfrica. Quiza no s'entendrà en una actitud donant de tanga que defensar França és defensar la seva sobirania, contra la qual se han desatutades amenaces».

FRANCO VEN ELS MINERALS QUE NO SON SEUS A ITALIA I ALEMANYA

Terradelles s'entrevista amb Jaume Aiguader i amb Martí Barrera

Aquest matí el conseller primer, senyor Terradelles, ha celebrat una llarga entrevista amb el ministre de Treball de la República, senyor Jaume Aiguader, i el secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya, Martí Barrera.

No ha estat facilitada cap referència d'aquell tractat en l'entrevista.

Alemanya trobarà punts de coincidència amb Anglaterra «mentre es defensi la civilització contra el verill comunista»

El comunicat oficial de l'entrevista Halifax-Hitler

Opernhaus (Berlín), 20. — Ha estat publicat un comunicat oficial sobre la visita de lord Halifax a Berlín. El comunicat, que el lloctinent d'ambaixador, senyor d'Afers Estrangers, ha rebut el vescompte Halifax, amb el qual ha celebrat una extensa conversa sobre els problemes internacionals que interessen directament Alemanya i Anglaterra.

Acompanyat de von Neurath, lord Halifax ha visitat després la Casa Bruna de Munic. A continuació ha emprès la tornada a Berlín.

Berlín, 20. — La premsa alemanya continua observant gran reserva sobre l'objecte i resultats de les conversacions entre lord Halifax i els dirigents alemanys. El període «Danziger Vorposten», no obstant, que interpreta sovint els cercles de la Wilhelmstrasse, declara:

«No es tracta de veure en la visita del ministre anglès una temptativa per tal de veure si es pot aconseguir comprendre les intencions polítiques angleses i alemanyes. A la Cambra dels Lords, l'ambaixador britànic que Anglaterra considera una solució de coalició i que el seu objectiu hauria de comprendre la limitació dels armaments, la cancel·lació del Pacte de la S. de N. i la signatura del Pacte de l'Alt. Alemanya està completament disposada a examinar aquestes qüestions i les seues solucions es fan amb esperit de lleialtat i igualtat de drets i si no es vol establir un estatut que ni s'apropi als països d'Europa que desitgen la seva civilització contra el perill comunista. Totes les qüestions en suspens han d'abordar-se gradualment i per mètodes de conversació i per mètodes recomanats per Alemanya.

Sobre aquestes limitacions i mètodes Halifax rebra tots els informes que podrà destinar.

HAN ARRIBAT A BERLÍN. Berlín, 20. — A les 7.50, lord Halifax i el baró von Neurath han arribat a Berlín.

LORD HALIFAX HA INVITAT VON NEURATH A ANAR A LONDRES. Berlín, 20 (Urgent). — Als cercles oficials es declara que lord Halifax ha invitat von Neurath a anar a

Mussolini destitueix el ministre de Colònies

EL DUC D'AOSSIA "VIRREI D'ETIOPIA"

Roma, 20. — A aquesta capital circula el rumor que molt aviat es canviarà el ministre de Colònies. No s'ha pogut obtenir confirmació sobre el particular. En els cercles ben informats hom refusa fer cap mena de declaracions.

Roma, 20 (Urgent). — Mussolini s'encarrega novament de la cartera de Colònies, actualment ocupada per Alessandro Lessona. El general Attilio Terrucci, ex-cap d'Estat Major de

les Milícies, recentment encara cap de les columnes italianes a Espanya, ha estat nomenat sots-secretari d'Estat a Colònies.

El sots-secretari de Canvis i Divises ha estat transformat en ministre. Felice Guarnieri, actualment sots-secretari en matèria de marítim Departament, Renato Ricci, recentment sots-secretari d'Educació Física, és nomenat sots-secretari d'Estat a Corporacions.

El duc d'Aosta ha estat nomenat vice-rei d'Etiòpia en substitució del mariscal Graziani.

Els capitalistes anglesos es relacionen amb Franco per a salvar els seus interessos a la Chade

Londres, 20. — Les relacions entre certs grups financers de la City amb les autoritats rebels de l'Estat amb els financers alemanys són cada dia més complicades pel redactor financer del període «Financial Herald» senyor Douglas Say, en un article molt interessant i que ha cridat poderosament l'atenció. L'autor insisteix particularment sobre el paper de l'ex-duc d'Alba, representant oficial de Franco a Londres i de la seva intervenció prop dels grups financers britànics.

«Franco —diu l'autor— ven els seus minerals a l'Itàlia i a Alemanya a expenses d'Anglaterra de França i, per altra part, tracta de suavitzar les companyies britàniques intentant forçar els seus termes de treball més llores amb jornals més baixos que d'ordinari. Mentrestant les relacions entre el capital germànic i l'Espanya i Franco han fet que els interessos de la City s'agran posen en relació amb ell. L'ex-duc d'Alba i Werwick és la figura sobresortint del gran trust espanyol d'Electricitat «Chades» (Companyia hispano-americana d'Electricitat) on el capital anglès té interessos de gran importància. Els ca-

pitalistes anglesos que tenen interessos en les indústries espanyoles han utilitzat molt sovint Alba com a agent per a les seves negociacions amb Franco i ara el volen utilitzar per a exercir pressions a Whitehall.

L'autor segueix dient que els interessos financers alemanys han aprofitat els moments actuals i la feblesa de Franco per a llançar a Espanya un cert nombre de noves societats tals com «Carbonitas», «Ricas» i «San Antonio» per a l'exploració de mines de plata. La companyia alemanya que té interessos més considerables en territori rebel és la «Holl Bergschalt» Schaitz. «Els mètodes introduïts per aquesta companyia a Espanya —continua dient l'autor— han aixecat ja protestes dels consellers econòmics de Franco, ja que els alemanys exploten les mines amb la màxima audàcia i manca de pietat tal com en la Gran Guerra explotaven les mines belgues i franceses en territori ocupat pels alemanys.

Finalment l'autor subratlla que d'un temps ençà s'embarquen a quantitats de mineral de ferro des de Bilbao cap a Anglaterra.

Al Centre hi ha molts milers de catalans als quals manca roba d'hivern

Acabem de rebre un telegrama del comissari de la 136 Brigada mixta que diu textualment: «D'acord amb les aportacions per a l'Exèrcit de l'Est. Però al Centre hi ha molts milers de catalans als quals manca roba d'hivern».

El comissari de la 136 Brigada mixta, formada tota per catalans, de guarnició a Brihuega, al front de Guadalajara, ens recorda que els seus nois —com els diu amb la seva amabilitat característica— no tenen

roba d'hivern. El Comissariat de Propaganda, una delegació del qual ha visitat recentment els fronts de Madrid i ha conviscut unes hores inoblidables amb els soldats catalans de la 136 Brigada, es complau en fer públic aquest telegrama del comissari de l'esmentada Brigada per tal que el nostre poble no oblidï els seus fills de la 136 Brigada, en aquests moments que l'hivern s'apropa i que el fred es disposa a atacar amb tota la seva cruïda, un enemic més que

nauran de veure els soldats de tots els fronts d'Espanya.

Magnífica la croada empresa pel Comissariat de l'Exèrcit de l'Est, per tal d'aconseguir roba d'hivern per als combatents dels fronts aragonesos; però no oblidem que són molts els milers i milers de soldats catalans i no catalans que, en altres fronts de la Península, defensen la independència de la República i les llibertats de Catalunya.

Record de DURRUTI

Madrid, 20. —Tota la premsa del matí dedica un càlid record al líder anarquista, Bonaventura Durruti, mort al front de Madrid, el 20 de novembre de l'any 1936.

Una ofrena dels voluntaris italians al President del Consell

Per conduir el senyor L. Callo, comissari delegat de Guerra i Inspector de les Brigades Internacionals, el President del Consell, senyor Joan Negrín, ha rebut un

exemplar del magnífic llibre que els italians de les esmentades Brigades li han dedicat com a Cap del Govern del Front Popular.

El llibre, que es titula «Els Caribaldins a Espanya» és un interessantíssim document en el qual es fa història de la tasca realitzada pels antifascistes italians que lluitaven a Espanya i de la seva benèfica intervenció en la guerra, al costat dels soldats de l'Exèrcit del Poble.

Editorialment, el llibre és una magnífica mostra de bon gust tipogràfic, d'una presentació esplèndida.

Com a homenatge als caiguts per les llibertats humanes, l'edició de «Els Caribaldins a Espanya» constitueix la més sentida i justa ofrena que els lluitadors antifascistes podien fer als seus germans morts en campanya.

El senyor Negrín ha agraït vivament l'obsequi i la dedicatòria, als quals ha correspost amb la següent carta:

«Al comissari delegat de Guerra, Inspector de les Brigades Internacionals, camarada L. Callo. Estimats amics i company: Emocionat en fullejar el magnífic homenatge que representa el llibre «Els Caribaldins a Espanya» als herois italians lluitats a la nostra terra, no sols per Espanya, sinó per la llibertat d'Itàlia i del món, vull fer-vos constar per aquestes línies autògrafes el meu agrament pel vostre gentil obsequi. Al mateix temps us prego que reteneu als «nostres» companys l'admiraçió i gratitud del Govern per l'ajut prestat i els sacrificis realitzats. I als caiguts que amb la seva sang han enfortit la nostra causa, un sentit record i la consigna dels versos amb els quals la nostra terra, «Non ve resurrexione senza morte» Gràcies al seu generós sacrifici la llibertat tornarà a sorgir en els països dominats pel despotisme i la tirania. Cordials afectes. — Signat i rubricat: J. Negrín»

BOMBES SOBRE CASTELLO, BURRIANA I BENICARLO

València, 20. — A dos quarts de tres de la tarda han caigut una nota que diu així:

«A tres quarts de dotze es donà el senyal d'alarma a València per haver-hi perill per la proximitat de l'aviació facciosa, la qual intentava fer una excursió sobre el port de Sagunt. No pogué aconseguir el seu objectiu per la cortina de foc de les bateries antiaèries que els impedí entrar a l'esmentada població per mar.

Oportunament es donà el senyal d'alarma a Sagunt.

Els aparells facciosos deixaren caure algunes bombes sobre Burriana, Castelló i Benicarló. Produïren algunes víctimes.

En tenir notícies que els esmentats aparells, en nombre de tres, es dirigien a Palma de Mallorca, fou donada per acabada l'alarma.

NOU GOVERNADOR A ADDIS ABEBA

Roma, 20. — El general Cavallero ha estat nomenat governador civil d'Addis Abeba. El general Liotta, governador de Somalia.

Mèxic, a cobert de les necessitats interiors de combustible

Mèxic, 20. — El periòdic «El Nacional» comenta el recent acord entre el govern i la «Mexican Eagle», que considera el període que amb a-

quest acord amb la «Royal Dutch» —Mèxic està a cobert de les necessitats interiors de combustible, ja que s'obtiniran més de 100.000 barrils

diaris i el benefici de 100 milions de pesos anuals. La companyia, a més, ha hagut de subjectar-se als interessos generals de la nació.

¿Anglaterra vol preparar negociacions directes entre Xina i Japó?

A Toquio es creu saber que aquest fou el motiu de la visita de sir Robert Craig al ministre d'Afers Exteriors japonès

Toquio, 20. — El periòdic «Yamihuri» creu saber que en enviar ahir sir Robert Craig, ambaixador anglès a Toquio, per tal de sondejar l'opinió del Govern japonès, Anglaterra téu entreveure la seva voluntat de preparar negociacions directes entre Xina i el Japó. Hotinouchi, vice-ministre d'A. E., es mostrà reservat sobre aquesta qüestió, assegura el periòdic.

Han arribat nombrosos reforços a Nankin

Els xinesos desmenten la presa de Sutxfu pels nipons

Xang-Hai, 20. — El portaveu de l'Exèrcit japonès anuncia que les tropes nipones ocuparen ahir la ciutat de Nankin, a vint quilòmetres al nord-oest de Kaixing. Aquestes tropes prossegueixen llur avanç envers el lloc Taihu, la travessia del qual permetria agafar de flanc les tropes xineses situades a Kaixing, lloc de resistència. Coni es recorda els valors mercants japonesos desbarbats en una setmana nombroses canoes automòbils, així com tancs de fusils.

L'agència Central News anuncia que han arribat nombrosos reforços a la regió de Nankin. L'equivalent es desment la conquesta de Sutxfu pels japonesos. Anuncia l'agència que els japonesos han bombardejat novament Anwei. Vint valors japonesos es troben ancorats al port.

XINA NO ACCEPTARÀ CAP SUBMISSIO HUMILIANT

Comuniquem de Nankin a l'agència Reuters: En la declaració oficial anunciant el trasllat del Govern a Nankin, a Tsuking, província de Szechuen, es proclama que Xina està resoltament oposada a acceptar cap compromís amb condicions humiliants. El document remarca que la submissió al Japó és incompatible amb l'existència i l'honor nacional i amb el manteniment de la pau i la justícia internacional.

ES CREAT EL GRAN QUARTER GENERAL IMPERIAL

Toquio, 20. — Ha estat promulgat

da l'ordre creant el Gran Quarter General Imperial.

LA CREACIO DEL GRAN QUARTER GENERAL DEL JAPÓ

Toquio, 20. — L'Exèrcit i la Marina han publicat una declaració per la qual diuen que el Gran Quarter General Imperial creat fa poc assumirà el comandament suprem de les forces de terra i mar a l'objecte de coordinar les operacions en cas que les institucions es perllonguessin.

El Gran Quarter General comprendrà els ministres de Guerra i Marina, els caps dels departaments de mar i terra i alce.

Altres membres del cabinet podran ésser cridats per a assistir a les reunions del Gran Quarter. La declaració asserdia que el Quarter General es convertirà en un òrgan centralitzat de les operacions i de l'administració militar.

EL TRASLLAT A BARCELONA DE L'AMBAIXADA MEXICANA

València, 20. — Ha tornat a aquesta ciutat, procedent de Barcelona, l'encarregat d'Afers Estrangers de l'Ambaixada de Mèxic, general Leonardo Ruiz, que ha vingut a conllestir el trasllat de l'Ambaixada a la capital catalana.

Cal assegurar-ne el compliment...

La Junta de Defensa Passiva ha donat una segona nota referent a les mesures que cal prendre per a deixar la ciutat en una relativa obscuritat que la preservi dels atacs aèris.

Les notes estan bé, però ho estarien més encara si hom hi trobés l'anunci de sancions per als contraventors de la disposició. No n'hi ha prou amb dictar unes mesures; cal, després, assegurar-ne el seu compliment.

Aquestes nits passades hem vist encara massa llum transcendint a l'exterior. Hem vist encara circulars automòbils —hem de suposar oficials o ofidolosos, car no en corren d'altres— proveïda de fars potentsíssims.

La Junta de Defensa Passiva ha de vetllar perquè s'apagui tots els llums que ordena apagar. La tranquil·litat dels ciutadans ho demana.

Els Estats Units segueixen essent la segona potència naval del món i no inclementaran el ritme de les seves construccions navals "a menys que el món clemi"

Washington, 20. — En el seu informe al President Roosevelt, Swanson, secretari d'Estat a la Marina, indica que els Estats Units estan dissenyant d'Anglaterra en matèria de construcció naval, però continuen essent la segona potència naval del món. Creu el senyor Swanson que malgrat el programa americà (se-

tanta una unitat arribada de les draganes) la diferència que separa les dues marines arriba augmentant pel fet de la importància del programa de rearmament naval decidit per Londres i pel fet que les construccions britàniques s'executen amb més celeritat que als Estats Units. Les estadístiques del secretari

d'Estat a la Marina fan remarcar que els Estats Units posseeixen 325 vaixells per 1.053.000 tones; Anglaterra 285 vaixells per 1.210.000 tones i el Japó 200 vaixells per 745.000 tones. Però els Estats Units posseeixen solament 113 vaixells que no han arribat al límit de l'edat, contra 181 a Anglaterra i 171 al Japó.

El Govern ha encarregat un contracte per a la construcció de dos cuirassats i Swanson es proposa de manar al Congrés crèdits per a la construcció de dues unitats en substitució de les que han assolit el límit d'edat. El secretari d'Estat deixa entendre en el seu informe que la política dels Estats Units consistirà en

tur a en el pròxim futur, però sempre dins del marc del tractat de Washington i Londres, a la construcció de destructors i submarins, sense abandonar la de grans creuers. Aquesta darrera que els Estats Units no augmentaran el ritme de les seves construccions navals en menys que el món s'incendi.

Feia 25 anys que les Filipines no havien sofert un tifó tan violent

100 milions de francs de pèrdues

Es tem que els efectes del tifó no s'hagin acabat, encara

Manila, 20. — Fa 25 anys que les Illes Filipines no havien sofert un tifó tan violent com el que assolà diverses illes el 17 de novembre. Hom sap, en efecte, que han mort 125 persones i es tem que n'hi hagi altres en algunes poblacions allunyades. Els danys s'eleva a més de 100 milions de francs. A la costa el tifó destruí amb més duresa, ja que arrossegà nombroses barques pesqueres. S'ofegaren 65 pescadors. S'anuncia també que a l'illa Sebu hi ha arruïnades el 60 per 100 de les cases. Els meteoròlogistes temen que l'arxipèlag hagi de sofrir encara els efectes d'aquest tifó que actualment evoluciona al llarg de la costa occidental de Luzón.

Fa dos-cents anys que morí el constructor dels «Stradivarius»

Cremona, 20. — S'estan efectuant els preparatius per a la celebració del segon centenari de la mort del famós constructor de violins Stradivarius.

El "grand guignol" de Hitler

Dies enera parlàvem de l'Exposició del "Jueu etern" oberta a Munic. Una exhibició grotesca orientada a carregar damunt del poble jueu tots els mals imaginaris contra els quals diu que combat el nacionalsocialisme. Sabíem que l'Exposició era grotesca, però avui, a la vista aquesta fotografia, podem qualificar-la també de macabrra. Els il·lustrats de Hitler, presents en el nostre gravat —Julius Streicher, cap del moviment antisemita; el general von Epp, etc.—, sabran el que es proposen amb l'exhibició d'aquestes calaveres. Va per a ells! (A.)

AVUI I DEMÀ, A PARIS

Acte internacional d'Ajut als infants espanyols

El Comitè Internacional de Coordinació i d'informació per a l'Espanya Republicana, celebrà a París, avui i demà, una Conferència Internacional en la qual prendran part el Sots-secretari de Sanitat, doctor Planelles i altres personalitats espanyoles i estrangeres per tal de tractar punts de molt interès per a la infància espanyola.

A l'Ordre del Dia d'avui figuren entre altres temes, «l'Estudi de la Situació de l'Infància Espanyola» amb un informe del doctor Planelles, i «Situació de l'Infància i protecció a la maternitat», amb informes de J. Comas, Delegat del Ministeri d'Instrucció Pública i Sanitat Espanyola i de G. Buisson, secretari de la C. G. T. i del Comitè d'Accollida als Infants Espanyols.

També es tractarà del Sostremitment dels Infants Espanyols refugiats a l'estranger i a Espanya i de la necessitat de l'ajut oficial dels Govern i de l'ajut privat, així com de l'apadrinament de la Infància Espanyola. Informaran respecte l'ajut material la senyora Kagi-Fuchsman, dele-

gada suïssa; sobre l'ajuda sanitària, el doctor Kalmanovitch, secretari de la Central Sanitària Internacional, i sobre Les Llàrs, Yone Boulanger.

A la sessió de demà, s'estudiarà la Situació dels Refugiats Espanyols i Sostremitment dels Refugiats a Espanya, amb informe del Delegat espanyol, i del Sostremitment dels Refugiats a l'Estranger, amb informe del doctor Perrin, i a darrer terme la tasca per a la Campanya d'Hivern.

El senador belga Henri Rolin, llegirà un informe sobre la Intervenció dels Falsos Democràtics i de la Societat de Nacions i s'adoptaran resolucions per la Conferència en relació amb els punts següents:

- a) Resolució sobre la Infància Espanyola.
 - b) Resolució sobre els Refugiats espanyols.
 - c) Resolució sobre la Campanya d'Hivern.
 - d) Resolució general.
- Acabarà amb unes paraules del nostre ambaixador, senyor Ossorio i Gallardo i d'altres diverses personalitats.

METRALLA SOBRE MADRID

FA UN ANY QUE ELS "XATOS" APAREGUEREN AL CEL DE MADRID

Madrid, 15. (Del nostre corresponent). — Era en aquests dies dels dies arribaven els trimotors. Negres, pesats, amb les bombes penjant a la Casa de Campo queien a pilots moros i legionaris. Madrid anava respirant amb més tranquil·litat. Les ràdios feixistes ja no insistien a dir que havien pres Madrid. A la Porta del Sol uns bromistes havien posat a la vorera una taula, unes cadira, una tassa de cafè i una cullereta. Era la tassa de cafè que Moia havia fanfaronat tant de prendre a la Porta del Sol.

Però Moia, avui convertit en esquicet, tingué menys paraula que el Comandador. Es quedà per a sempre sense prendre cafè a Madrid.

Madrid començava a somriure segur d'ell mateix, i tots els dies veïen els trimotors. Eren als, unes vegades. Eren divuit, d'altres. Eren vint-i-sis, les més. Descarregaven metralla per totes. Les cases es clivellaven i produïen el mateix soroll que una immensa tela en esquinçar-se. I Madrid somreia; es sabia ja vencedor. Li feien mal les seves ferides. «Com que les cures que les bombes obrien eren humanes!», li eren membres del seu cos que s'esqueixaven. Però el dolor no s'atrua a prevaler. Per sobre d'ell hi havia l'heroisme, la fermesa de la resistència, la seguretat de sentir-se triomfador.

Els feixistes atacaven amb desesperació. Era un ariet que es llançava una i altra vegada contra el mur. En cada cop es deixaven milers de cossos mercenaris destruïts. Els madrilenys començaven a anomenar Madrid «la tomba dels feixistes». Els legionaris l'anomenaven «la tomba de la Legió». Les gentes aventureres, vendibles, que formaven a la bandera del Tercer, obrien els ulls a l'hora de la seva mort. Milian Astray havia inculcat a aquests malfactors el seu mateix esperit infatigable, estúpid i criminal. Sortiren de Ceuta els miserables plens de fanfaroneria i de lascivia. Creien que tot era el Marroc, que tot era Astúries. Al Marroc, amb l'aviació de bombarder i les armes modernes, havien pres les cables a grapat. I havien atropellat brutalment els pobres dones. A Astúries s'aquejaren les cases; posseïen les senyoretes de classe aristocràtica, a les quals, amb una perversió de fi de raga, agradaven els pinxos, i com més bruts, depravats i criminals, millor. Començaven estupes i violacions entre les honestes dones del poble, amb el regust dels gaudis passats, pensaven en les ràtzies a efectuar a Madrid. I Madrid els feu pagar totes les seves bestialitats.

El fracàs engegà de ràbia els Francos, els Molas i els Yagues, i llavors enviaren tots els trimotors «Junkers» i «Capronis» contra les cases de Madrid. I si els milicians, en un esforç gegantí, construïren trinxeres mentre els canons, els fusells i les metralladores enemigues els destruïen, la població femenina i infantil de Madrid sofria també un terrible martiri.

Aquest diari dramatisme dels bombardejos aeri continuà uns dies —no sé la data exacta—. Fou un dia del mes de novembre. Un gran dia en què sobre tot Madrid s'estengué una cridoria immensa. L'alegria feia estrany el poble. I les gorges s'inflaven de tant cridar. Havien apragut els nostres exàctes. Aquests magnífics aparells evolucionaven per l'atmosfera madrilenya. Els trimotors malfactors, guardats per llurs caces, «lluraven al crim». I llavors els «xatós» arribaven enfilats. Eren sagetes que es precipitaven sobre els «caxors» alemanys i els «jerfantes» italians. Les aus de rapinya no pogueren escamotejar. El combat dels «xatós», fent tota mena d'evolucions i serpentejant al voltant dels caces enemigues, superaven el vol dels contraris. I feren tigris els trimotors, com si portessin la cua entre cames. Intentaven fugir també els caces, però anaven calent i incandescents, uns al Puente de Vallecas, altres al Puente de Toledo i d'altres per la Casa de Campo. Vuit caces feixistes s'estavellaren contra el sol i es convertiren en una flamarada.

Els milicians, que als afores de Madrid tenien les mans calentes per tan apretar el fusell ardent, saltaven de contents amb grans crits de joia. Una dona del poble cridava: «Visquen els avions valents!» i hi havia amics que, en trobar-se, s'abraçaven.

El Madrid invallat per a la guerra, que estava mancava dels moments de l'aire, ja se sentia segur i l'esperança augmentava per moments. Els avions italians i alemanys tornaven altres vegades. Però a l'instant apareïen, com si brotessin de l'aire, els magnífics «xatós». I els covats pilots de l'aire, després de cinc o sis vegades d'escarmentar-los, ja es tornaven en tot el dia. Per a assassinar els que malintenció tenien llur víctima ben lligada.

Llavors vingueren de nit i enderrocaron les cases de Madrid, que es veia il·luminat per unes trágiques fogueres. Fins que un valent, que havia après a volar en unes hores, sortí a volar de nit. Des de llavors s'acabaren també els bombardejos nocturns. I de que els avions feixistes, italians i alemanys són covards intensament covards, quan hi ha qui planta cara.

CATALUNYA ALS LLUITADORS DEL FRONT

Una de les tasques més eficaces, entre les múltiples que està realitzant el Socors Roig a Catalunya, d'acord amb el Comitè d'Ajut permanent a Madrid i altres fronts, és la de la recollida i tramesa de paquets als fronts de guerra. Aquest servei té una doble finalitat. Una, la material, ja que beneficia els soldats que reben recents remeses de caràcter pràctic. L'altra, l'espiritual, que representa el constant contacte, la relació contínua entre els lluitadors del front i llurs famílies i amistats. Tant com la tramesa de queviures especials, que es surten de l'obligada uniformitat del seu règim d'alimentació en comú; tant com el regal d'objectes i annexos, s'agraeix el record que representen; l'estimació que signifiqui; la demostració que tanquen que els seus afectes de la rearguarda no oblidin els qui lluiten als fronts.

En aquests últims quinze dies s'han rebut, amb destinació a diversos fronts, i s'ha procedit ràpidament a llur distribució per tal que arribessin a llurs destinataris, més de 80.000 paquets, i, des que s'inicià aquest il·lible servei, passen de mig milió. L'atenció de la rearguarda als lluitadors catalans ha estat constant i d'enorme volum. Amb això s'ha posat de manifest la solidaritat entre els

fronts i la rearguarda, que ni un instant no ha deixat d'esser intensa i efusiva.

L'única dificultat que podia haver existit per a la bona marxa d'aquest important servei —els mitjans de transport— s'ha anat resolent per la voluntat dels qui han contret la responsabilitat d'aquest treball. En aquests últims dies en què per la proximitat dels rigors hivernals han augmentat les trameses al front, s'han utilitzat quinze camions que han anat d'una banda a l'altra, incansablement. Bona part de les trameses s'han fet per ferrocarril. Els paquets es recullen al Comitè Central, als Comitès de districte, als comarcals i als de tots els pobles de Catalunya.

Aquests serveis de recollida de paquets es centralitzen al Comitè de Barcelona per a facilitar la seva distribució i tramesa als fronts. Els paquets contenen, sobretot en aquests dies, robes d'abric. Ultimament ha estat tal la quantitat dels que es reben al Comitè Central, que s'ha hagut de disposar un horari especial per a organitzar adequadament la recepció, ja que les aglomeracions dificulten la ràpida expedició. Ara, transitoriament, s'admeten els paquets al matí i es destinen les hores de la tarda per a la classificació, distribució i preparació de les trameses.

Resolva la part fonamental —d'una manera col·lectiva— per l'Estat, del problema de l'alimentació i de la beguda, aquests detalls complementaris que representen la cura de les mares, de les germanes, de les promeses, dels amics, tenen un gran valor sentimental, perquè demostren al qui lluita al front que no està sol, sinó que l'acompanya el cordial afecte dels seus familiars, de les seves amistats i dels seus companys de treball. Aquest constant record significa que els qui han quedat a la rearguarda senten la preocupació que no falti res als combatents, i procuren per tots els mitjans, i en tot moment, que tinguin la sensació d'estar assistits, ajudats i acompanyats pel poble, la llibertat i dignitat del qual defensen amb tanta valentia.

Aquests 600.000 paquets tramesos per conducte del Socors Roig de Catalunya als lluitadors dels diversos fronts, constitueixen quelcom més que una demostració d'afecte familiar o amistós. Són la demostració viva i palpitant que el poble sent la guerra, s'interessa per la situació dels combatents i els ajuda perquè lluitin amb entusiasme, valent-se ajudats pel país que estan defensant contra els traïdors de la Pàtria i els seus col·laboradors estrangers.

El nazi doctor Reichert parla del "robatori de Lorena"

Berlín, 20. — En un discurs pronunciat antipassada, el doctor Reichert, secretari general del grup metallúrgic, declarà que la producció metallúrgica d'Alemanya sobrepassava actualment la de tots els grans països industrials, llevat els Estats Units. Afegí que era convenient accelerar l'exportació de les mines del Reich per tal de compensar el robatori de Lorena. Les fàbriques Goering —va dir— serveixen a aquest fi.

Josep del Barrio comenta el recent Congrés de la U.G.T.

En acabar les tasques del III Congrés de la UGT de Catalunya, un redactor de l'Agència Febus s'ha enfrontat amb el secretari general de la dita organització, Josep del Barrio, el qual ha contestat a les preguntes que li ha adreçat, en els següents termes:

—La vostra impressió sobre el Congrés? —Irreparable. El Congrés ha sorpresos tots els qui coneixien a fons el proletariat català. Els qui es pensaven que Catalunya era anarquista, tenen proves de tot el contrari. 1.678 delegats i 594.468 afiliats en el III Congrés. La seva força, la seva presència de la situació del país, el sentit de responsabilitat, han estat la tònica del Congrés. Ni un incident; al contrari, unanimitat absoluta. Sols una preocupació: guanyar la guerra, aixafar el feixisme, alliberar Catalunya de la invasió estrangera i consolidar el nou ordre econòmic establert. No hem exigit res al Govern, li ho hem ofert tot. Els nostres dictàmens, les resolucions aprovades demostren els desigs de les masses de la Unió General de Treballadors de dedicar tots els seus esforços a guanyar la guerra al feixisme. El Congrés ha rebutjat tota possibilitat de compromís que tendeixi a donar solucions intermèdies. Tenim absoluta confiança en la nostra victòria. Volem vencer per les armes el feixisme indigne que provocà la guerra i expulsar els exèrcits sinistrors. No aconseguirem, n'estem segurs, perquè les nostres resolucions recullen els anhels de tots els treballadors de l'Espanya lleial i també els anhels dels treballadors somesos al terror feixista a la zona de Franco. Els resultats d'aquest Congrés es faran sentir ràpidament arreu del país.

—Què ens diu sobre la unitat sindical i relacions amb la CNT? —El Congrés ha donat una prova irrefutable dels seus desigs d'unitat amb la CNT. La unitat serà efectuada salvant tots els inconvenients. Els treballadors afiliats a la CNT ho desiguen amb tanta força com nosaltres. Les nostres relacions amb els Sindicats de la CNT i amb els seus organismes responsables milloren constantment i les resolucions del nostre Congrés faciliten enormement les possibilitats d'unitat. Tinc fe en la seva realització. Els qui opinen el contrari no tenen en

compte la trajectòria seguida per l'anarquisme a Espanya, especialment durant aquests últims setze mesos.

—I de la solució del problema ugetista en relació amb les dues tendències manifestades dintre de la UGT? —A la UGT no existeixen dues tendències. La UGT està fortament unida. Bona prova d'això és el Congrés que acabem de celebrar, en el qual han estat presents la Comissió Executiva Nacional, el Comitè Nacional i les Federacions Nacionals d'Indústria. No hi ha dues tendències. Hi ha la UGT d'una banda, i un grup dissident, d'altra, que encapçala Largo Caballero, la política del qual ha estat condemnada per la immensa majoria dels treballadors de la Unió, com ho prova la seva destitució pel Comitè Nacional el dia primer d'octubre passat.

DONATIU PER A CONFECCIÓ-NAR ROBA D'ÀBRIC

Responent a la crida feta per la Secció Femenina de l'Oficina de Treball Voluntari de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya sollicitant a tots els Comitès de Control, Empreses, magatzems i particulars, llanes per a la confecció de sueters i altres robes d'abric per als combatents de l'Exèrcit Popular Regular, el Treball Voluntari femení el plaer fer públic la rebuda dels primers donatius següents:

D'Indústries Tèxtils Col·lectives de Llobregat: 20 quilos de llana.

De la casa Esteve Carol de Terrassa: 20 quilos de llana.

De la casa Manuel Recort i Unió: una dotzena d'agulles de confecció.

L'Oficina de Treball Voluntari Femení, en fer públics els anteriors donatius, li plaer fer constar, agraïment, a les cases esmentades per l'entusiasme demostrat i en nom dels soldats combatents.

ELS MINYONS QUE TREBALLEN A INDUSTRIES DE GUERRA TAMBE VENEN OBLIGATS A PRESENTAR-SE

Tots els minyons compresos en les edats de 18 a 19 anys que treballen en indústries de guerra, venen obligats a presentar-se als Centres d'Instrucció, puix que, en cas de no fer-ho, incorriran en les mateixes sancions que els altres. Llocs de presentació:

- Districte I. — Centre I. — Parc de la Ciutadella (Plaça de la Cascada, Restaurant).
- Districte II. — Centre II. — Departament de Circulació (Montjuïc).
- Districte III. — Centre III. — Piscines i esports.
- Districte IV. — Centre IV. — Plaça de Bruns Monumental.
- Districte V. — Centre V. — Autoparc (Teatre Apol·lo), carrer Nou cantonada a F. Lalre.
- Districte VI. — Centre VI. — Escola de Treball (carrer d'Urgell).
- Districte VII. — Centre VII. — Tinença d'Alcalde de Sans.
- Districte VIII. — Centre VIII. — Camp del P. G. Europa.
- Districte IX. — Centre IX. — Canóndrom Guinardó.
- Districte X. — Centre X. — Tinença del districte.

REIVINDICACIONS COLONIALS

EL PARE ETERN: —El senyor no desitja res més? Vol que li empaqueti? (de "Marianne")